

Agrupació artística

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, eixamplant les seves obres cada dia més vastes, ha organitzat una Agrupació Artística. Heus aquí un aspecte que no podia mancar entre les seves múltiples tasques. Considerada de tots temps la professió del metge com a una de les més liberals entre totes, no podíem negligir aquesta activitat, que eleva una vegada més el metge a la categoria d'intel·lectual, en el sentit més noble i més digne d'aquesta paraula.

No estaria bé gaudir-se d'una fama ben guanyada, si no ens esforçàvem a solidificar-la i mantenir-la. Hem d'estimular-nos mútuament en l'estudi, en el coneixement, cada vegada més perfecte, de les manifestacions més diverses de l'esperit humà.

No pas amb el desig pedant de sentar càtedra en allò que no ens pertoca, sinó amb la il·lusió d'afermar encara més el valor propi de cada un de nosaltres dintre la nostra ciència, amb el frec a frec constant amb les manifestacions més pures i més altes de la cultura universal. És a dir, esdevenir més metges a força d'ésser més humans.

Aquesta AGRUPACIÓ ARTÍSTICA—amb la seva Secció Literària, la seva Secció d'Arts Plàstiques i la seva Secció Musical—aspira a acollir al seu entorn el major nombre possible de metges. Per a formar-ne part no cal ésser literat, ni pintor, ni músic. N'hi ha prou amb molt menys. N'hi ha prou simplement amb una mica de convicció que aquesta vida de tothom, tan material, cal viure-la de la manera més espiritual possible.

L'AGRUPACIÓ ARTÍSTICA reclama al seu entorn tots els metges de Catalunya, no pas amb el desig—que seria ridículament absurd—d'establir una competència entre poetes i poetes, entre músics i músics, entre pintors i pintors, sinó amb l'esperit una mica esportiu de passar una bella estona tot fent una obra de cultura.

L'AGRUPACIÓ ARTÍSTICA amb les seves conferències i les seves lectures, amb les seves

exposicions i e's seus concerts, amb les seves excursions i les seves sessions de cinema, serà, ja no cal dir-ho, un estímul i un lloc d'expansió per a tots els metges que cultivin una o altra de les belles arts. Però l'AGRUPACIÓ ARTÍSTICA aspira, per damunt de tot, a ésser aquell lloc on el metge—sense enfarfecs acadèmics, i sí amb tota l'alegria de l'home que sap divertir-se—hi trobi un estímul més a la seva set de cultura que l'ha distingit sempre, donant-li un segell inconfusible, si més no per la necessitat de repòs espiritual i material ben guanyat després de les lluites contra les desharmòniques manifestacions de la vida humana, contra les quals ha de lluitar; nostra crida és l'oferta d'un recer beneït on confortar les seves fatigues i rimar les seves cabòries.

* * *

En cap moment més oportú podia constituir-se aquesta AGRUPACIÓ ARTÍSTICA. En el moment que Catalunya es prepara a celebrar el centenari de l'"Oda a la pàtria" de l'Aribau, primera pedra de la nostra renaixença.

Una tradició no és res quan es limita a la commemoració protocolària d'un fet pretèrit. Una tradició ho és tot quan representa la projecció d'un fet via enllà de la història. I aquest és el cas de l'Aribau i el centenari de la seva "Oda". La primera pedra d'una cultura que ell llançà via enllà de la història, i creix i es multiplica i es redobla alçant amb ella totes les altres pedres dels poetes, dels músics, dels pintors, dels homes de ciència, dels crítics, dels filòsofs, que han bastit el magne edifici de la nostra cultura.

Per nosaltres, metges, Aribau és el pont d'argent que ens uneix al passat gloriós d'un Arnau de Vilanova. L'"Oda a la pàtria", obrint la nostra renaixença, ens fa abastable aquella obra científica i humanística del gran metge català, que nosaltres hem de continuar, projectant-la via enllà de la nostra història.